

Ret til at afholde saadanne — Administrationsomkostninger, skal jeg vel kalde det. Jeg er gaaet ud fra, at saadanne Udgifter vil kunne afholdes af den paagældende Kommunekasse, naar Kommunalbestyrelsen stiller sig velvillig og forstaaende overfor det Samarbejde, som er paabegyndt mellem Hjælpekassernes Bestyrelser; hvis den savner Forstaaelse heraf, vilde den desuden, selv om vi havde en Bestemmelse i Loven om, at saadanne Udgifter kunde afholdes, kunne omgaa den ved at sige: Ja, men vi bevilger ikke af Kommunekassen Penge til Rejsehjælp for de Bestyrelsesmedlemmer, der maatte ønske at deltage i saadanne Møder af Hjælpekassebestyrelser, eller til Abonnement paa et Tidsskrift, eller til hvad det nu maatte være. Afgørelsen ligger i Virkeligheden fuldstændig i Kommunalbestyrelsernes Haand, saa enten vi har en saadan Lovbestemmelse eller ikke, er det i sidste Instans Kommunalbestyrelserne, der raader over, om Hjælpekassebestyrelserne kan faa Lov til at afholde disse Udgifter; jeg synes derfor, at vi lige saa godt kan overlade den formelle Afgørelse til den Myndighed, der rettelig bør have den: til den bevilgende Myndighed, d. v. s. vedkommende Kommunalbestyrelse, saaledes at Hjælpekassen eventuelt faar de Beløb, som er nødvendige til Afholdelsen af de paagældende Udgifter, særskilt. Spørgsmaalet er i øvrigt ikke af stor Betydning, saa hvis der baade fra det ærede Medlems og andre ærede Medlemmers Side, som maatte komme til at beskæftige sig videre med Sagen, udtales Ønske om at faa en Bestemmelse herom indført i Lovforslaget, skal jeg ikke modsætte mig det. Men jeg tror, den i Praksis vilde faa overordentligt lidt at sige.

Jeg har vist dermed omtalt de fleste af de Spørgsmaal, der er Anledning til at opholde sig ved. Jeg burde maaske dog endnu sige til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Moltesen) med Hensyn til den Fortolkning, som i sin Tid er gjort gældende af Indenrigsministeriet angaaende Retten til at yde Hjælp til en drikfældig Mands Hustru, at det er en overordentlig vanskelig Sag at lovgive om. At forbyde Ydelsen af en saadan Hjælp vilde vist ikke være rigtigt, og at indsætte en positiv Bestemmelse om, at den skal ydes, vilde heller ikke være heldigt. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at det vilde være ønskeligt, at vi fik en Lov, hvorefter en saadan Mand — jeg tør maaske sige, kunde straffes, fordi han

ikke opfylder sine Forpligtelser som Familieforsørger. Jeg vil meget fraraade — og det syntes det ærede Medlem heller ikke at forlange —, at dette Spørgsmaal tages op til Løsning i denne Lov; det nævnte Forhold gør sig jo desværre gældende ogsaa paa Omraader, hvor der ikke bliver Tale om Henvendelse til Hjælpekasserne.

Det er muligt, at der paa dette Omraade tiltrænges en Definition af Begrebet „fast Ophold“, men en saadan tiltrænges da ogsaa paa mangfoldige andre Omraader. Jeg skal gerne optage til nærmere Overvejelse Spørgsmaalet om, hvorvidt det er muligt at give en generel Regel i saa Henseende, eller om vi maaske for denne Lovs Vedkommende skal prøve at definere Begrebet.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt takker for den Sympati, Lovforslaget har været Genstand for. Selv om den hos enkelte Medlemmer har givet sig Udtryk i en Kritik af Bestemmelserne, har dette for mig været et Vidnesbyrd om, at man forstaaer, at hele denne Sag har overordentlig stor Betydning, og at det gælder om at faa de Ændringer, som der maatte være Anledning til at gøre, foretagne saaledes, at Loven kommer til at virke paa en saavel for de paagældende som for Samfundet tilfredsstillende Maade. Det har ogsaa været min Opgave; at der kan være forskellige Meninger om, paa hvilken Maade man naar det, som tilsigtes, er der ikke noget galt i, naar vi alle er enige i, at det, som skal naas, er, at vi faar en Lov, som afhjælper de Mangler, der har vist sig at være til Stede; i saa Fald naar vi nok, om ikke just til Enighed, saa til et Resultat. Det haaber jeg paa skal lykkes, idet jeg tror, at visse Ændringer i den gældende Lov er paakrævede, ikke alene af rent praktisk Art vedrørende Valgbestemmelser o. s. v., Ændringer, som har faaet Tilslutning fra alle Sider, for saa vidt de er blevet omtalte, men ogsaa naar Talen er om i Loven mere klart at faa præciseret, at det er en Hjælpekassehjælp, en midlertidig Hjælp, som skal ydes, og at det ikke er en ny Form for Fattigunderstøttelse.

Formanden: Der er flere Talere indtegnede. Da det vilde være ønskeligt, at Sagens Behandling kunde tilendebringes i dette Møde, vil jeg henstille til de indtegnede Talere at fatte sig i saa stor Korthed som muligt.